

The Descendants

of the Shoah Holland

*Positionpaper van The Descendants of the Shoah Holland over
Antisemitisme in Nederland*

12 September 2018 Tweede Kamer, Thorbeckezaal van 16.00 – 18.00 uur

Helaas is op voor ons onduidelijke redenen de uitnodiging aan de The Descendants om te spreken eind augustus ingetrokken, wat niet weg neemt dat we graag onze visie en een viertal antisemitische voorbeelden schriftelijk wensen te ventileren.

Het uitgangspunt van waaruit The Descendants handelen ligt verankerd in de Joodse geschiedenis en traditie.

Wij, Descendants, herkennen zoals wereldwijd andere Descendants groeperingen, het moderne antisemitisme als een reële dreiging. Wij ervaren deze dreiging op dit moment. Het antisemitisme is in al zijn lelijkheid terug en is als ‘oude wijn in nieuwe zakken’ met stereotyperingen en complottheorieën over

verregaande macht, waarbij uitspraken en incidenten die de media halen geen geïsoleerde gebeurtenissen zijn. Nee erger, de media doen eraan mee middels 'blaming and shaming Israël voor de 'de facto' zeer ingewikkelde Midden-Oosten problematiek en schijnbaar onschuldige, maar vooral onsmakelijke vergelijkingen met de Holocaust. (voorbeeld: NPO 2 Wild in de Middag 17 januari 2018, over de veiling van de Mercedes van Adolf Hitler, waarbij de presentator besmuikt lacht om de reacties van luisteraars als 'Gouden Ster voor op', 'Übermensen taxi', 'Mercedes SS klasse', 'Ben je de volle trein zat, neem dan deze auto').

Onze visie over het oorzakelijk verband tussen het oneigenlijke inzetten van Israël voor veel kwaad in de wereld als ook de tendens om de Holocaust te marginaliseren is in feite een poging om te vergeten terwijl de herinnering aan de genocide nog levend is.

- 1. Immers wij hebben de kennis en de ervaring uit familieverhalen dat verreweg de meeste Nederlanders zich onmachtig voelden om iets te doen voor Joodse landgenoten en dat heeft een enorme deuk geslagen in het vertrouwen van de naoorlogse generatie.*
- 2. Wij Joden ervaren hedendaagse dreiging vanuit onze uitgebreide ervaringskennis als 'warning symptoms' voor wat kan en zal ontsporen; Dat Holocaust deskundigen hiervoor waarschuwen, ook in het recente verleden, is een boodschap die te makkelijk wordt weggewuifd en wordt afgedaan als 'gezeur van een kleine groep'. Wij zijn altijd al alert en horen die boodschap wel, maar zien hem verdwijnen in de waan van alle dag;*
- 3. Wij weten uit ervaring en uit studie dat verreweg de meeste niet Joden in een crisissituatie, ook als die lang aanhoudt niet in staat zijn om adequaat*

te handelen een man-made - disaster niet kunnen voorkomen, omdat zij eenvoudigweg geen overzicht, noch inzicht hebben en blij zijn dat het hen zelf niet betreft;

4. *Ongefundeerde kritiek en fake nieuws over en op Israël, van het 'blaming en shaming' van Israël voor allerlei ingewikkelde historische gegroeide en politieke processen waaronder Palestijnen lijden en onrecht wordt aangedaan gaat voorbij aan het gegeven dat verreweg de meeste Joden Israël ervaren als een baken, een haven waar ze veilig onder elkaar kunnen zijn, tenslotte is Israël het enige Joodse land ter wereld en bovendien de enige regionaal aanwezige stabiele democratie die bovendien wereldwijd een belangrijke motor voor technologische ontwikkeling is. In Nederland Joden gelijkstellen aan Israël vinden wij merkwaardig en getuige van gebrek aan kennis, onwetendheid;*

5. *Wij zien dat educatie en herdenking over de Holocaust niet geënt zijn op Joodse beleving. Eindtermen en kenmerkende aspecten in het onderwijs, van primair tot en met Hoger Onderwijs gaan over dode Joden en staan niet in verbinding met het hedendaagse Jodendom. Men kent en weet onvoldoende over Joodse waarden en aan de Holocaust wordt onvoldoende aandacht besteed terwijl het een fenomeen betreft waaruit zoveel kan worden geleerd. De relatie Holocaust en antisemitisme zijn verworpen tot dode begrippen waaraan onze jeugd geen actuele betekenis verleend.*

The Descendants hebben de idee dat de Nederlandse overheid en haar ambtenarij zich te passief opstellen aangaande de belangen van de Nederlandse Joodse gemeenschap, of beter: het handjevol aan Joden dat er nog over is. Dat de Nederlandse overheid zich, dit gezegd hebbende, weinig van ons aantrekt.

Wij illustreren onze visie aan de hand van vier voorbeelden:

Voorbeeld 1.

Het is 2018 en dit is, zoals u ongetwijfeld weet, uitgeroepen tot Jaar van het Verzet. Er worden allerlei activiteiten georganiseerd, van studenten in verzet, Fries verzet etc., etc., maar er is geen sprake voor Joods Verzet, terwijl het toch werkelijk de Joden waren die als eerste in verzet kwamen. Toen *The Descendants* samen met Holocaust overlevende Ernst Verduin, één van de

laatste der Mohikanen, daarover verhaal haalden bij het Nationaal Comité 4-5 mei herdenking werden we welwillend aanhoord en werden er vage beloftes gedaan die tot op heden nergens toe hebben geleid. Mind you: het is september 2018 en er nog steeds geen een speciale aantoonbare aandacht voor Joods Verzet.

Voorbeeld 2:

Bij monde van een hoge ambtenaar van het Ministerie van VWS hebben wij moeten optekenen dat “er voor joden al meer dan genoeg is geregeld”. Behalve dat wij deze uitspraak als meer dan pijnlijk ervaren vragen wij ons serieus af ‘Wat dat genoeg dan inhoudt?’

Als wij lezen dat jonge Marokkaanse en Turkse Nederlanders volgens de enquête van het Nationaal Comité 4/5 mei herdenking, uit 2016, slechts in 4%! weet wat er op 4 mei wordt herdacht. Dat in een recente VWS- rapportage door Mark van Berkel, leerlingen in het algemeen geen invulling, noch betekenis verlenen aan begrippen als antisemitisme en Holocaust dan verontrust ons dat zeer. Dan betekent dat waarvoor wij staan en wat onze families is overkomen gereduceerd is tot praktisch niets, van nul of generlei waarde is, het is vergeten.

Voorbeeld 3.

In voormalig vernietigingskamp Sobibor komt een monument. In 2011 is daarvoor een convenant gesloten tussen Nederland, Slowakije, Israël en Polen om een herdenkingsmonument en museum te bouwen op de plek van de vernietiging. Dit is tot op heden 75 jaar later nog niet geschied. *The Descendants*, waarvan veel familieleden daar zijn vermoord hebben hierover zorgvuldig navraag gedaan bij betrokken partijen in Polen en in Israël.

Wij vinden het meer dan schandelijk dat, naast de redenen voor het oponthoud van de bouwactiviteiten worden aangedragen, blijkt dat tegen de toenmalige staatsecretaris van VWS, Martin van Rijn, wordt gelogen. Als Van Rijn schriftelijk meldt dat er overleg was met de opperrabbijn van Polen en wij van dezelfde opperrabbijn, Schuhdrich, horen dat hij hierover nooit en te nimmer hierover heeft gehad, nergens vanaf weet, dan voelen en WETEN wij ons belazerd.

Dan weten wij als nazaten dat er geen cent gegeven wordt om die herinnering aan die 14e oktober in 1943, de dag dat de Joden in Sobibor in opstand kwamen tegen hun vernietiging en die van hun cultuur. Als wij, die nagenoeg compleet uitgemoorde families vertegenwoordigen niet eens op de hoogte worden gehouden en van de Sobiborstichting moeten horen dat de Holocaust maar ‘een

van de vele genocides is' dan zijn onze familieleden, de Goudekets, Wortelboers, Reisels, Hisschemöllers, Fyeras, Goldschmidts, Cahns, Soesters, Santens en al die niet-genoemden verloren. Ze zijn achteloos door de afvoerput van de geschiedenis gespoeld. Dan zijn zij dood-dóód. Dan voelen en weten wij ons meer dan onbegrepen en is hun nagedachtenis verraden.

Voorbeeld 4.

Op 7 februari jongstleden traden *The Descendants* samen met Holocaustoverlevende Ernst Verduin en zijn partner aan om gratis les te geven op ROC TOP in Amsterdam. Wij waren daar op uitnodiging van docent Mustafa Daher die zich sinds 2006 actief inzet bij de bestrijding van antisemitisme. Deze dag was zeer goed voorbereid en de directie was ervan op de hoogte. Op de dag zelve bleken begeleidende docenten niet aanwezig, hadden zich ziekgemeld en wij werden weggehoond. Holocaustoverlevende Ernst Verduin was goed genoeg om zijn arm met gedeeltelijk weg-gelazerd Auschwitznummer te tonen en te laten fotograferen en toen het 'kwartje bij studenten viel' dat wij allen Joden waren, kregen we antisemitische zinssneden naar ons hoofd en daarmee kwam een voortijdig einde aan de dag. Onze verbijstering en verontwaardiging daarover, de navraag die we deden, noch de evaluatie vertaalde zich niet in actie. Nee, ons werd verzocht om vooral de directie niet op de hoogte te brengen. Het was een 'incident' dat onder het tapijt moest.

Wij, *The Descendants*, zijn geen dode Joden, wij leven, wij hebben een overtuigend Joodse identiteit. Wij zijn niet van plastic, wij beleven onze waarden. Wij leven: Doe goed en Zie niet om, biedt hulp, doe recht en die regels strekken zich niet alleen uit naar Joden maar naar iedereen in deze samenleving!

Tot slot:

Uit de PEW-enquête vinden Joden vinden met 73 % de Holocaust het belangrijkste event om zich jood te blijven voelen!

Namens de The Descendants of the Shoah (Holland)

Jacques D. Barth, Voorzitter

jbarth@thedescendants.nl

Maria Cahn, Secretaris

mcahn@thedescendants.nl

